

Sygn. akt I CSK 545/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z powództwa A. B.

przeciwko J. Ś. i Szpitalowi [...] w R.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 kwietnia 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 23 maja 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 23 maja 2013 r. Sąd Apelacyjny w [...] - po rozpoznaniu apelacji powódki A. B. oraz pozwanych J. Ś. i Szpitala [...] w R. – zmienił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w R. z dnia 19 grudnia 2012 r. w ten tylko sposób, że inaczej określił terminy, od których zasądzone zostały odsetki od kwot zasądzonych na rzecz powódki od pozwanych, oddalając w pozostałej części apelację powódki oraz w całości apelacje obu pozwanych.

W skardze kasacyjnej powódka zarzuciła wyrokowi Sądu Apelacyjnego naruszenie prawa materialnego, tj. art. 361 § 1 k.c. poprzez błędną wykładnię oraz art. 361 § 1 w związku z art. 6, art. 415 i art. 471 k.c. poprzez błędną wykładnię. Skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku w części oddalającej apelację powódki i orzeczenie co do istoty sprawy i uwzględnienie powództwa w całości, ewentualnie przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, z zasądzeniem kosztów postępowania.

W odpowiedzi na skargę pozwany Szpital [...] wniósł o odmowę przyjęcia skargi, ewentualnie oddalenie skargi i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie mogła zostać przyjęta do rozpoznania, ze względu na niespełnienie przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Skarżąca powołuje się we wniosku o przyjęcie skargi na jej oczywiste uzasadnienie. Na poparcie tego przytacza obszerne orzecznictwo Sądu Najwyższego odnoszące się do rozumienia związku przyczynowego, zwłaszcza w sprawach odszkodowawczych, związanych ze szkodą na osobie. Wywody w tym zakresie są prawidłowe, ale nie stanowią o oczywistej zasadności skargi podważającej rozstrzygnięcie prawomocnego wyroku wydanego w sprawie, której skarga dotyczy. Pomijając to, że wskazując na oczywistość skargi, pełnomocnik powódki powtarza kilkakrotnie zarzuty naruszenia przez Sąd Apelacyjny przepisów prawa materialnego, stanowiących podstawę dochodzonych roszczeń, w sytuacji nie dowiedzenia w toku instancji wystąpienia ich przesłanek, to problem wskazywany w skardze pozostawał w znacznym stopniu w zakresie uprawnień

Sądu rozpoznającego sprawę do własnej i swobodnej oceny przedstawionych dowodów. Z nich płynęło ustalenie Sądu weryfikującego występowanie związku przyczynowego i niedopatrzenie się tego związku na gruncie art. 361 § 1 k.c. Nie jest to więc kwestia oczywiście wadliwego żądania od powódki dowiedzenia na podstawie art. 6 k.c., że wystąpiła, jak to jest sformułowane w uzasadnieniu rozpoznawanego wniosku, pewna i bezpośrednia relacja „pomiędzy szkodą a postępowaniem sprawcy” (domyśleć się należy, że chodzi raczej o odwrotną relację przyczynowo skutkową: postępowanie sprawcy doprowadzające do szkody).

W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku nie można się dopatrzeć takich błędów w toku rozumowania Sądu drugiej instancji, aby odpowiadało to kwalifikowanej wadliwości rozstrzygnięcia, tak dalece rażącego, że oczywistego i *prima facie* wskazującego na konieczność podjęcia sprawy przez Sąd Najwyższy. Uzasadnienie wniosku oraz samej skargi stanowi w poważnym stopniu polemikę z ustaleniami i opiniami biegłych, a ustalenia faktyczne oraz ocena dowodów nie stanowi podstawy kasacyjnej, wiążąc Sąd Najwyższy (art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Mając to na uwadze należało na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzec jak w postanowieniu.

[aw]